

svarende krav om kvalitet. Derfor er det ikke helt ligegyldigt, men jeg forstår godt, og jeg respekterer helt, at man skal vide, hvad man kommenterer, når man kommenterer.

Derfor vil jeg spørge ministeren helt generelt: Ville det ikke være rimeligt, at der, hvor vi har private aktører, bliver det en oplysning, man får, at man kan se, om pengene, som det offentlige betaler, og som – i nogle situationer – brugerne betaler, bliver brugt til formålet, eller om de trækkes ud som kommercielt overskud? Det er et helt generelt spørgsmål, for det gælder ikke kun i det her eksempel, det gælder efter min opfattelse generelt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er da en spændende vinkel. Altså, hvis hr. Ole Stavad med henblik på at støtte op om det her lovforslag har nogle supplerende ønsker til, hvor vi skal bruge løftestangen, med hensyn til hvad der skal med på listen som obligatorisk, vil jeg da gerne gå ind i en dialog om det.

Altså, nu har vi heller ikke medtaget den kommunale økonomiside. Det er ikke sådan, selv om det i øvrigt kunne være relevant f.eks. på folkeskoleområdet, at man gør det obligatorisk for kommunerne at opføre, hvad en folkeskoleplads koster at drive, sådan at forældrene kunne sidde og sammenholde det med: Lærer børnene så også noget? Altså, det er jo relevant i en situation, hvor vi ved, at den dyreste kommune bruger dobbelt så meget som den billigste kommune på at lave én folkeskoleplads, men den slags økonomital har vi jo slet ikke med.

Men hvis det, at man udvider viften af obligatoriske oplysninger, kan gøre, at Socialdemokratiet bakker op om forslaget, så vil jeg da ikke afskære mig fra at gå i dialog med hr. Ole Stavad om det.

Så må jeg sige, at jeg har meget svært ved at forstå, at det skulle koste penge, at en opgave, man har løst før, får man løst et andet sted, fordi forældrene flytter sig og tager nogle gennemsnitsomkostninger med, hvis i øvrigt man ellers er i stand til i sit eget regi så at reducere sine omkostninger.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere to korte bemærkninger, og fingrene røg op nøjagtigt samtidig. Det bliver fru Line Barfod først, værsgo.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er indenrigsministeren vel undskyldt, fordi det er familieministerens område, det er familieministeren, der har indført profitbørnehaver.

Kl. 14.45

Meget kort til indenrigs- og sundhedsministeren: Det er, fordi man altid har haft mulighed for at lave et hav af forskellige børnehaver i Danmark. En meget stor del af børnehaverne i Danmark er jo selvejende institutioner, puljeinstitutioner osv. Der er forskellige omkostninger ved, at det er den ene eller den anden eller den syttende slags institution, men det, man har indført, er profitbørnehaver, hvor man pludselig kan få lov til at trække penge ud. Derfor kan det betyde, at der er nogle private, der kommer til at tjene penge på børnehaver og får flere penge, end de ville have fået, da de drev det som puljeinstitution.

Derfor er det jo ret relevant for borgerne, hvis de skal fungere som borgere og ikke som forbrugere, at vide, om de penge, de og deres kommune betaler, går til overskud eller går til børnene. Det ved de jo, hvis det er en kommunal institution, for så er det jo en del af kommunens regnskab og budget, og hvis det er en selvejende institution, så har de jo mulighed for at være med til generalforsamlingen og finde ud af, hvordan økonomien er.

Men hvis det er en privat virksomhed, hvordan får de så den oplysning?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvorfra de som borgere i en kommune ved, at alle de penge, der bruges i kommunen, er til borgernes bedste. Det er da en helt anden diskussion, den er i øvrigt meget interessant, som handler om ressourceanvendelse, hvad enten det nu er i kommunens eget regi eller ved, at kommunen på borgernes vegne køber opgaver hos private, eller ved, at borgerne bruger det frie valg til at gå privat.

Uanset hvad er det da en interessant diskussion, hvad man får for pengene. Hvis der er plads til, at et privat firma f.eks. på ældreområdet både kan få en profit og i øvrigt for den samme økonomi lave en bedre service, så er det, fordi de håndterer den opgaveløsning bedre, og så er det da godt, og alle kan være glade.

Hvis det er sådan, at man i kommunens eget regi bruger mere, end kommuner gør flest, og så